

Nikola Šimić Tonin

NOBELOVA NAGRADA ZA MATEMATIKU

Već duže vrijeme ko zloduh u meni progoni me misao. Duboko zagreba po svemu što se doticalo Alfreda Bernharda Nobela. Osvjedočih se u spoznaji o njegovome držanju matematike na pijadestalu oltara znanosti. Logično se postavljalo pitanje: Kako to da nema Nobelova nagrada za matematiku?

Na sva moja istraživačka traganja po arhivima. Po računalnim bazama podataka... Odgovor se ni naslućivao nije. Pomislih, moje se traganje primiče granici preko koje prelazi u bolest. Izenadi me elektronička poruka Kazuqo Ishigyoa iz Švedske. Uputi me na izvor koji daje odgovor mojim višegodišnjim uznastojanjima, ne odgovorivši mi nikada više niti na jednu moju poruku, pa ni na onu prvu: Kako sazna za moju elektroničku adresu? Tko ga uputi na mene? Moju životnu posvećenost Alfredu Bernhardu Nobelu?

Alfred Bernhard Nobel, teško podnosi gužve za doručkom. Na brzinu pojede ostatke razmućenih jaja, neprestano razmišljajući kako bi u obližnjem parku mogao opet sresti Maggie Gardner. Maggie ga zauzela cijela. U što god pogleda u njemu je Maggie.

Tu veće sama u kući. Pozva ga da uđe. Uspaljeni ko zečevi, ne malo iznenađeni kućnom pomoćnicom. Ostala uređivati po kući? Ušuljali su se na vrhovima prstiju u njenu sobu, onako kako to djeca rade. Za sobom lagano zatvorili vrata. Strgali odjeću. Vodili ljubav na podu. Cijelo vrijeme kućna pomoćnica redi po kući?

Sve se to isto ponavlja iz dana u dan. Danima. Njeni se zadržali na selu duže već što su mislili. Sve im to postaje smiješno. To sa njima. To sa kućnom pomoćnicom - koja se samo smješka kada u kući zatekne samu Maggie.

Alfred Bernhard Nobel mora napustiti Sankt Petersburg i poći roditeljima u Stockholm, uoči 21 desetog na svoj 21 rođendan. Zadrža se po njega beskonačno dugo. Cio tjedan. Od ponedjeljka do nedjelje.

Već prvi dan po povratku u Sank Petersburg, Alfred Bernhard Nobel odjuri u park vidjeti Maggie. Noge mu se oduzeše. Bradley Prendergast stajao je s njom. Bolje reći: Maggie jedva viri iz njegovog zagrljaja. Matematičar Bradley Prendergast. Ima li ikoga na veleučilištu a da nije čuo za Bradley Prendergast? Zasižno nema. Mlad znanstvenik u usponu, iz dobrostojeće porodice

stockholmskih industrijalaca. Besprijekorne tjelesne građe. Aktivni sportaš. U lijevu stranu tjera gustu crnu kosu kod češljanja. Prodornih plavih očiju. Pravilnih crta lica. Bijele uširkane košulje zakopčane uz vrat.

I dalje zagrijan za Maggie, Alfred Bernhard Nobel, besprijekornog gospodskog držanja, ne priđe im. Uništi sve što ga podsjećalo na Maggie.

U nazočnosti Alfreda Bernharda Nobela, oprezno se govorilo o matematičarima, iako se matematika slavila i dalje.